

hvortil alle Arbeidere skulde bidrage, og det følgende Aar en anden Lov om Erstatning, der skulde ydes af Fabrikseierne til Lemlæstede, til Invalidere og i Anledning af Dødsfald, der forefaldt i Fabrikkerne, i hvilken Lov det paalagdes dem at indtræde i gjensidig Forsikring i saa Henseende. Det Lovforslag, vi ere i Begreb med at behandle her, har mange, saa at sige alle Hovedpunkter tilfælles med de tykke Love af 1869 og 1871 og de dertil knyttede Anordninger, idet en Del af disse Anordninger i det Hele er optagen i Lovforslaget. Man maa betragte dette fra det Synspunkt, at det er en Beskyttelseslov imod Ulykker ved Brugen af Maskiner og i langt ringere Grad en Lov om Erstatning til tilskadede Arbeidere. Hvad det sidste Punkt angaar, er der egentlig kun en enkelt Bestemmelse i Loven, en Bestemmelse, hvori det fastsættes, at Forseelser mod Love, som medføre Ulykkestilfælde, henføres under vor almindelige Lovgivning, dels under Bestemmelserne i Danske Lov, som er over 200 Aar gammel, dels under den almindelige Straffelov, som er udkommen i den nyere Tid. Det er altsaa egentlig kun en Hensøren til de allerede bestaaende Love, idet det dog maa mærkes, at det vel vilde være tvivlsomt, om Arbeidsgiverne vilde blive dømt i alle Tilfælde efter vor tidligere Lovgivning, dersom det ikke udtrykkelig er bestemt i denne Lov, at Tilfældene skulle henføres dertil.

Efter disse almindelige Bemærkninger skal jeg tillade mig at gaa over til at omtale Vædringsforslagene til Lovforslaget. Til det første Afsnit, som angaar Beskyttelsesmidlerne, høre Vædringsforslagene under Nr. 1—5. Vædringsforslaget Nr. 1 til § 1 og Vædringsforslaget Nr. 2 til § 2 ere nærmest at betragte som Redaktionsændringer, idet man har anset det for ønskeligt, at de forskjellige Hoveddele, hvori det samlede Maskineri deler sig, tydeligere betegnes, end det er sket i Lovforslaget. Disse Hoveddele ere alle nævnte i Lovforslaget, men man har fundet det ønskeligt at stille dem frem paa en klarere og bestemtere Maade, idet de tre Dele i Kraftmaskinen, hvorfra Bevægelsen udgaar, Dribværket, hvorved Bevægelsen overføres til Arbeidsmaskinen, og endelig selve Arbeidsmaskinen, kræve forskjellige Hensyn hver for sig i Henseende til den Beskyttelse, der fordrer for at søge at undgaa Ulykkestilfælde. Kraftmaskinen er meget hyppig anbragt udenfor det Lokale, hvor Arbeidet finder Sted. Naar den er anbragt inde i selve Lokalet, staar den i Almindelighed op imod en Mur eller i alt Fald paa et nogenlunde isoleret Sted, saa at selv om den er

inde i Lokalet, vil blot et simpelt Segn omkring den kunne holde alle de der værende Arbeidere fra at komme den for nær, hvorfor andre nærmere Vædringsmidler næppe kunne anses for nødvendige. Ved Kraftmaskinen er der naturligvis altid en Maskinpasser, som maa være i Stand til at komme den nær for at kunne bestjæftige sig med hver enkelt Del af Maskinen, saa at for hans Vedkommende kan der ikke være Spørgsmaal om at træffe nogen egentlig Sikkerhedsforanstaltning. Det saakaldte Dribværk derimod, hvorved Bevægelsen overføres fra Kraftmaskinen til Arbeidsmaskinen, omfatter mere eller mindre det hele Lokale; der er Hjul og Drev, Remskiver, en eller undertiden flere Axler, som løber i en større Længde af Lokalet, der er Remme og Snore, som gaa til de forskjellige Arbeidsmaskiner, og alt dette findes paa Steder, hvor ikke alene de, der ere bestjæftigede med Maskinen, men ogsaa Andre ere nødte til at færdes. Derfor kan det være nødvendigt i en særlig Grad at være opmærksom paa Dribværket. Hvad endelig Arbeidsmaskinerne angaar, er det sjældent, at de ere af en saadan Bestaaenhed, at de ere farlige at behandle for dem, der ligesom ere bestjæftigede med dem, men det kommer her an paa, at de staa i en tilstrækkelig Afstand fra hinanden, og at de løbende Dele blive saaledes afgrænsede, at Forbigaaende ikke kunne komme dem for nær. Jeg tror saaledes, at det maa indrømmes at være rigtigt, at disse tre Dele af Maskineriet ere blevne bestemtere og tydeligere fremdragne. — Der er dog enkelte reelle Forandringer, Udvalget har foreslaaet til § 1. I Lovforslagets § 1 tales om Maskiner, som drives ved Hestekraft, men i Stedet for Hestekraft foreslaar Udvalget at sige „dyrsk Kraft“, da der kan benyttes andre Dyr end netop Heste. Ligeledes har Udvalget foreslaaet at tilføje til § 1, at saadanne særlige Arbeidsmaskiner, der drives ved Haandkraft, skulle kunne underkastes Lovens Bestemmelser ved Anordning af Justitsministeriet. — Til § 2 er det ogsaa foreslaaet at tilføje en Bestemmelse. Efter Paragrafens Omtale af de forskjellige Dele af Maskineriet, er det anset for nødvendigt at tilføje, at de nærmere Bestemmelser om dem blive, saa vidt fornuddent, at træffe ved Anordning, fordi det ikke er muligt i Loven at optage de Foranstaltninger, som ere nødvendige for de forskjellige enkelte Maskiner, og naturligvis endnu mindre de Foranstaltninger, som udføres med Hensyn til de Arter af Maskiner, der kunne komme i Fremtiden. Endelig er det foreslaaet at tilføje som et sidste Stykke af § 2 en Be-